

РЕШЕНИЕ

№ 50

гр. Търговище, 09.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА С. ТОТЕВА
като разглежда докладваното от МИЛЕН ИВ. СТОЙЧЕВ Гражданско дело № 20243500100002 по описа за 2024 година

Обективно съединени иски по чл.2а във вр.с чл.4 от ЗОДОВ за причинени неимуществени вреди в общ размер на 500 000 лв.

Претенциите за обезвреда са обосновани с обстоятелствата, че с решение на КУИППД/КПКОПНИ(сега КОНПИ) е образувано и водено производство по ЗОПДИППД/отм./ против С. П. М. и Н. С. М. в лично качество и в качеството им на собственици на дялове от капитала на „М. и синове“ЕООД-Търговище, ЕИК *****, представлявано от С. М., „М. и син“ЕООД-гр.Търговище, ЕИК *****, представлявано от С. М. и „Т.“ООД-гр.Търговище, ЕИК *****, представлявано от С. М., като с определение №3375 от 06.11.2013 г. по гр.д. № 3278/2013 г. по описа на ОС-Варна са наложени обезпечителни мерки на имуществото и банкови сметки, собственост на физически и юридически лица с обща цена на иска в размер на 5 530 341 лева.В образуваното производство по ЗОПДИППД /отм./ са събрани доказателства за приходите и разходите на С. П. М. и Н. С. М., като на основание ТР №7/30.06.2014 г. по ТД 07/2013 г. е определен релевантен период до датата на завеждане на исковата молба за отнемане на имущество.След извършване на проверката и образуване на производството по ЗОПДИПГЩ/отм./, около две години след допускане на обезпечителните мерки е внесено мотивирано искане от КУИППД на

08.09.2015 г. в Окръжен съд - Варна с правно основание чл.28. ал.1 ЗОПДИППД/отм./, за отнемане в полза на Държавата на имущество, придобито от престъпна дейност с цена на иска 930 594 лева.В образуваното пред първоинстанционния съд гр.д.№ 2606/2015 г. по описа на ОС- Варна с Определение от 23.09.2015 г. по гр. д. № 2606/2015 г. по искане на КПКОНПИ са отменени частично наложени обезпечителни мерки с Определение № 3375 от 06.11.2013 г. по гр. д. № 3278/2013 г. по описа на ОС Варна, тъй като КПКОНПИ не е могла да обоснове връзка между придобито имущество преди 01.05.2007 г. и престъпната дейност, но практически две години са наложени много на брой възбрани и запори.По делото са проведени множество открити съдебни заседания, в които са извършвани с участие на ищите множество процесуални действия, като са изготвени и необходимите СОЕ и СИЕ и е постановено Решение №273/19.02.2018 г., с което искането на КУИППД, сега КПКОНПИ е изцяло отхвърлено, като неоснователно.Решение №273/19.02.2018г. по гр.д.№ 2606/2015г. по описа на ОС-Варна е обжалвано от КПКОНПИ и е образувано в. гр.д.№ 181/2018г. по описа на Апелативен съд- Варна, като с Решение № 76/19.06.2018 г., е обезсилено Решение № 273/19.02.2018г. на първоинстанционния съд и производството е прекратено. Решение на Апелативен съд-Варна е обжалвано от страна КПКОНПИ пред Върховен касационен съд, където е образувано гр. дело № 3733/2018 г. по описа на ВКС, Четвърто ГО, като с Решение №236/08.12.2020г. е отменено Решение № 76/19.06.2018 г. на Апелативен съд-Варна и делото е върнато на въззивният съд, където е образувано ново дело № 527/2020 г.С Решение № 260055/06.04.2021 г. по в.гр.д. № 527/2020 г., въззивният съд изцяло потвърждава Решение №273/ 19.02.2018г. по гр.д.№ 2606/2015г. по описа на ОС-Варна, с което претенцията на комисията е изцяло отхвърлена като неоснователна и недоказана.И това Решение е обжалвано от КПКОНПИ, като е образувано гр.д. № 2291/2021 г., по описа на ВКС, Трето гражданско отделение, като с Определение № 30/19.01.2022 г. касационно обжалване не е допуснато, който акт е окончателен, т.е. съдебния процес срещу С. П. М. и Н. С. М. е продължил от 08.09.2015 г.-датата на завеждане на исковата молба за отнемане на незаконно придобито имущество до окончателното

отхвърляне на исковете на КПКОНПИ с влизане в сила на определението на ВКС на 19.01.2022 г. или почти пет години и половина. Като към това следва да се прибави и датата на налагането на обезпечителните мерки с Определение № 3375 от 06.11.2013 г. по гр.д. № 3278/2013 г., по описа на ОС Варна е видно, че органите на КПКОНПИ са извършвали действие в ущърб на ищците, изразяващо се в обезпечаване и евентуално отнемане чрез гражданска конфискация в период от над седем години. В хода на делото представителите на КПКОНПИ са били напълно запознати със заключенията на съдебно-икономическите експертизи, изготвени и приети по гр.д. № 2606/2015 г. по описа на ОС-Варна, установяващи категорично, че преценките и калкулациите на КПКОНПИ са напълно погрешни, а калкулациите на КПКОНПИ за разходи надвишаващи приходите с 253 400,47 лева са категорично опровергани. Съгласно приетите по делото единични и тройни СИЕ, вещите лица са констатирали данни, коренно различаващи се от тези на КПКОНПИ като в резултат на специалните им знания се установява, че приходите от доходи и други източници превишават извършените от тях разходи, т.е. претендираното от КПКОНПИ имущество е било придобито със средства от напълно законен произход. Още по-фрапиращи са разликите в изчисленията на вещите лица, съотнесени към тези на органите на КПКОНПИ по отношение на юридическите лица. Така събраните в хода на делото безспорни нови доказателства чрез приетите единични и тройни СИЕ, не са кредитирани единствено от органите на КПКОНПИ, като упорито и целенасочено, решението на първоинстанционният съд е обжалвано пред Варненски апелативен съд, а в последствие и пред Върховен касационен съд, като по този начин са удължили тревогите и безпокойствието на С. П. М. и Н. С. М. до окончателното отхвърляне на претенциите на КПКОНПИ на 19.01.2022 г.

В резултат на тези неправомерни и целенасочени действия от страна на КПКОНПИ в психическото и здравословното състояние на С. П. М. и Н. С. М. са настъпили значителни изменения и проблеми, както следва:

На С. М. - от 2014 година му е установена и доказана хипертония, която достига на стойности на RR 180/100. Назначено му е системно

лечение с медикаменти, но въпреки това, има епизоди на чести хипертонични кризи, кое-то обуславя необходимостта от многократни консултации с кардиолог относно промяна на провежданото лечение и смяна или добавяне на нови лекарства. В периода 2014-2018 година, М. посещава различни кардиолози, не само в гр. Търговище, но и в цялата страна с цел установяване на причина за хипертоничното му състояние и нейното овладяване в пълна степен. През този период приема десетки видове лекарства предписани от различните специалисти и изпълнява в точност указанията за техния прием. При всяка промяна на медикаментозното лечение има леко подобряване, но в цялост остават чести хипертоничните кризи. В началото на 2018 година, въпреки редовния прием на медикаменти, М. получава по-чести хипертонични пристъпи, по-продължителни и с по-високи стойности на RR. Затова отново през април 2018 година предприема посещения при различни специалисти с цел установяване на здравния си проблем. На 19.04.2018 година му се прави рентгенологично изследване, което установява „начални коксартрозни промени“. Според специалистите те не са първопричина за хипертонията, а по скоро са следствие на не-овладяната до момента хипертония. На 20.04.2018 година му се прави образно изследване на органите (ч. дроб, бъбреци, пикочен мехур и др.) отново с цел установяване на причината, но след изследването се установява, че и те не са първопричината за неовладяното хипертонично състояние. На 24.04.2018 година М. прави „Кардио стрес тест“. След този тест се установява, че хипертоничното състояние на М., както и неговото задълбочаване се дължи на психична основа. Предписват му седативен медикамент и му препоръчват да посети психиатър. Започва и редовни срещи с психиатър. След приема на седативния медикамент, М. се чувства значително по-добре, намалят хипертоничните кризи, което се дължи и на срещите с психиатър. На 29.05.2018 г. обаче е приет по спешност в болницата при ВМА гр.Варна, клиниката по хирургия за спешна операция на жлъчка.

След като е започнал да взема седативни медикаменти през пролетта на 2018 година М. е почувствал облекчение, но едновременно с това е започнал да става безразличен към околните и околния свят, отпуснат, винаги уморен, неконцентриран. Развива фобия, че постоянно

му е студено и продължава периодичните срещи с психиатъра. Това поражда голямо чувство на безпокойство в съпругата Н., защото С. М. винаги е бил опора и гръбнак на тяхното семейство, а сега се чувствала пълната липса на стабилност на семейството. Тези задълбочили се тревоги от пролетта на 2018 година започнали да влошават крехкото ѝ здраве. На 23.10.2018 година ѝ правят изследване в Геномен център България, където откриват високо рискови типове на HPV16 и HPV31, което е тежка изразена дисплазия и налага моментално оперативно лечение, за отстраняване на болестните изменения, което се е състояло на 26.10.2018 година във ВМА - Варна. Това с немедицински термини е предраково състояние и не навременната оперативна намеса би довела до 100 % рак на матката. След оперативната намеса, съпругата е изписана в добро състояние, но нейните тревоги относно съпруга ѝ и семейството продължават. След претърпяната операция се появява симптоматика като сърцебиене, тежест и бодежи в сърдечната област. Посещава на 04.12.2018 година кардиолог, който също не открива причина за тази симптоматика. Няколко дена по-късно на 09.12.2018 година Н. М. е приета отново във ВМА - Варна, където се налага спешна втора операция с диагноза „Карцином на маточната шийка“, приключила благополучно. От 2019 година Н. М., започва да търси сама причините и начини как да върне нормалното състояние на мъжа си С.. Започва да се интересува по форуми, по сайтове, среща се с различни специалисти (хирурзи, кардиолози, психолози, психиатри) без знанието на мъжа си като им показва всички медицински документи. Заключение и извода на всички специалисти е, че С. М. трябва да продължи срещите си с психиатър за провеждане на правилно и точно лечение. Н. се опитва да убеди С., тъй като той е прекратил лечението си, защото счита, че това би уронило имиджа му пред обществото, където С. М. е известен бизнесмен. Тогава идва и вируса covid-19 и всички неблагоприятни и стресиращи последствия причинени от него, довело до допълнително увреждане на физическото и психично здраве на М.. Битката на Н. продължава като тя всеки ден го е умолявала да отиде на преглед при психиатър. През май 2022 година М. се съгласява и отново посещава психиатър, който установява, че М. е психомоторно забавен, тъжен, ситуитивно тревожен, памет и интелект болестно

ангажирани. Започват лечение, което налага често посещение при лекаря. След няколко месечна терапия има резултат и М. вече чувства леко подобрене, усеща се по-бодър, с върнато чувство за хумор, но все още с изразени натрапливи мисли, за които според специалистите е необходимо много време и продължително лечение за тяхното овладяване .

Освен прякото отражение върху физическото им и ду-шевно здраве, в целият този период от налагането на първата възбрана върху собствените им имоти и тези на управляваните от тях дружества, както и налагането на запорите върху сметките им, проблемите в семейния им бюджет започват да възникват ежедневно. М.и са принудени да полагат значително повече усилия и нерви в ежемесечното осигуряване на семейните доходи за издръжка на семейството. Пропадат предвидените от тях продажби на имоти, пропадат и сделките договорени в дружествата им. Този психически ежедневен натиск води и до драстичната промяна на начина им на живот и до физическо и психическо отдалечаване от заобикалящите ги хора, започват да губят средата си и контактите си. Загубата на средства и доходи е значителна, като само запорираната сума е 70 000 евро. Сделката, договорена с предварителен договор за техен имот в гр.Варна е на стойност 100 000 евро, продажбата на дяловете от дружествата им е на стойност 100 000 лв. Договорената със значителни усилия сделка за продажба на спиртни напитки от дружествата им в размер на около 500 000 лв. в САЩ пропада. Това допълнително задълбочава настъпилата в семейството депресия, отразява се и на децата, и на всичките близки роднини.

Фактическият състав на претендираната специална обек-тивна деликтна отговорност на Държавата включва незаконна правозащитна дейност на длъжностни лица от КПКОНПИ за обезпечаване и внасяне в съда на иск за гражданска конфиска-ция против ищците. Тази дейност, включваща и подготвящата я административна дейност на същия специализиран държавен орган по извършване на проверката, като тези действия, извършени на база напълно погрешен икономически анализ на приходите, доходите и източниците на финансиране и методично увеличение на разходите, чрез раздути пазарни оценки и целенасочено, но неправилно анализиране на счетоводни данни и годишни финансови

отчети, неизбежно е довело до настъпване на претендираните неимуществени вреди за ищеца и са в пряка причинно-следствена връзка между тях и воденото производство по ЗОПДИППД/отм./Незаконните действия на Комисията по см. на чл.32 ЗОПДИППД/отм./ са изведени от извършването на неправилна преценка от нейните длъжностни лица при изпълнение на служебните им правомощия във воденото против ищците производство по ЗОПДИППД/отм./. Съгласно ЗОПДИППД/отм./, Комисията е била длъжна не само да извърши проверка на имуществото на осъдените лица и свързаните с тях юридически лица, правното основание за придобиването му неговата стойност и трансформации, доходите на проверяваното лице, съответно разходите му, но и е дължала проверка и на всички други обстоятелства, които имат значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на придобиването му, както и събиране на относими доказателства, в т.ч. установяващи връзката с престъплението. Неправилното прилагане на ТР №7/2013г. е извършено при липса на достатъчно доказателства за връзка - пряка или косвена между придобиването на имуществото и престъплението, както или поради неизвършване на обективна оценка от съответния орган и внасянето на искане без наличието на законовите предпоставки, както и последващото обжалване на съдебните актове е довело до продължителен съдебен процес. От Постановление за привличане на обвиняем от 22.02.2011 г. по НОХД №245/2015 г. за извършени престъпления, попадащи в обхвата на чл.3, ал.1, т. 15 и т.21 от ЗОПДИППД /отм./ е видно, че периодът на престъпна дейност е от 01.05.2007 г. до 01.05.2009 г., но от КПКОНПИ е определен релевантен период от 01.05.2007 г. / начало на престъпна дейност / до 30.09.2013 г. Предявяването на иск по чл. 28 от ЗОДПИППД (отм.) от Комисията е действие при или по повод на изпълнение на правомощията ѝ, но отхвърлянето на иска като неоснователен с влязло в сила съдебно решение установява със сила на пресъдено нещо, че лицето, което е осъдено за престъпление, посочено в закона, няма придобито имущество, в резултат от осъществената престъпна дейност, за която е осъдено. Направеното от Комисията предположение в обратния смисъл, което е послужило за основание за започване и водене на

производството по чл.28 ЗОДПИПД/отм./, се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие по см. на ЗОДОВ, съответно - всички причинени вреди, които са в резултат на воденото производство - подлежат на обезщетение /вт. см. Решение №166/18.10.2016г. на ВКС по гр.д.№ 1642/2016, трето г.о./В случая, страните са обвързани от силата на пресъдено нещо на влязло в сила съдебно решение, с което е отхвърлено мотивираното искане на специализирания държавен орган по ЗОПДИПД/отм./ КПКОНПИ за отнемане от ищите в полза на Държавата на посоченото в искането имущество. Ето защо, след отхвърляне на иска на КПКОНПИ против ищите с влязло в сила съдебно решение, образуването и воденето на производството по ЗОДПИПД/отм./ против ищите е незаконосъобразно действие по смисъла на чл. 2а ЗОДОВ, за което следва да носи отговорност Държавата. Отговорността на Държавата се носи и следва да се реализира не само за осъществената от КПКОНПИ против ищите незаконна правозащитна дейност по обезпечаване и внасяне на иска за гражданска конфискация, но и за предхождащата я подготвителна административна дейност в образуваното производство по ЗОПДИПД (отм.). Втората предпоставка за ангажиране на обективната отговорност на Държавата е настъпването за ищите на имуществени и неимуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка от незаконната дейност на длъжностните лица на КУИПД, също е доказана и е налице, т.е. налице са всички кумулативни предпоставки за реализиране на претендираната отговорност на Държавата за репарирание на тези претендирани и от С. П. М. и Н. С. М. неимуществени вреди, които са в пряка причинно следствена връзка с осъществената по отношение на тях дейност от длъжностните лица от КПКОНПИ, респективно са неоснователни изрично поддържаните във въззивните си жалби на КПКОНПИ оплаквания за неправилност на крайните правни изводи по постановените Решения, с които са отхвърлени исковете на Комисията за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност, като относно определянето на размера на дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да намерят приложение както общите постановки, развити в т.11 от ТР №3 от 22.04.2005г. по т.д.№ 3/2004г. на ОСГК, съгласно които обезщетението

се определя глобално, след конкретна преценка на всички относими в конкретния случай релевантни обстоятелства, с оглед общия критерий за справедливост по чл. 52 ЗЗД, в смисъла разяснен с т. II от ППВС № 4/23.12.1968г. при съобразяване релевантните за всяко увреждане обстоятелства: предмет, продължителност и интензитет на проведеното производство, конкретен начин на засягане на честта и доброто име на проверяваното лице в обществото, съобразно неговата възраст, общественно и социално положение, отражение на производството върху здравето /физическо и психическо/ на лицето, засягане на взаимоотношенията в семейството, последици за професионалната реализация. Не по-маловажен фактор се явяват и специфичните обстоятелства за производството по ЗОПДИППД (отм.), а именно: големият обем и обхват на извършваната проверка и на подлежащите на изследване обстоятелства в производството по ЗОПДИППД (отм.), които изискват много по-големи процесуални лични усилия, време и ресурси при организирането на защитата от страна на проверяваното лице, в сравнение с тези в наказателното производство ; това, че за разлика от наказателното производство, където действа презумцията за невинност, в производството по ЗОПДИППД (отм.) - С. П. М. и Н. С. М. е следвало да установяват всички твърдени от тях обстоятелства, от които черпи права, предметът на производството - имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период, увеличението на имуществото през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения ; това, че производството по ЗОПДИППД (отм.) засяга с по-голям интензитет и в по-голям обем правото на труд и правото на частна собственост, които пряко засягат свободата на личността, както и налагането на обезпечителни мерки по време на висящността на производството ; релевантно при определяне на размера на дължимото обезщетение е и обстоятелството как воденото производство се е отразило /е променило/ начина на живот на проверяваното лице. В резултат от всичките си свои действия, органите на КПКОНПИ в хода на административния процес по извършване на проверката за установяване на незаконно придобито имущество, а в последствие и членовете на Комисията са образували

производство за отнемане на имуществото на С. П. М. и Н. С. М., като пряко са извършили действия, анализи и изчисления, водещи към целенасочено погазване разпоредбите на ЗОПДИППД/отм./, като в резултат са причинили значителни неимуществени вреди, както на физическото им и здравословно състояние, така и на психологична основа, като тревога, безсъние и грижи, както за имущественото си състояние, така и за приема и положението им в обществото, което в град от мащаба на Търговище значително би се повлияло от едно осъдително решение. В тази връзка общата стойност на неимуществените вреди, понесени от С. П. М. и Н. С. М. ищците считат, че са както следва: за С. М. - 250 000 лева и за Н. М. - 250 000 лева.

Ответникът оспорва основателността на предявените иски с възражения за липсата на предпоставки за присъждане на претендираните обезщетения, евентуално с възражения за прекомерността им, като излага следните доводи:

Претенциите са по чл. 2а /редакция към 05.10.2023 г./ от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) за заплащане на обезщетение за твърдени причинени вреди на ищците в размер на по 250 000 лв. Съгласно ЗОДОВ държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по ЗПКОНПИ, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им. Елементите на фактическия състав (ФС) на отговорността на Комисията по реда на ЗОДОВ са изяснени в теорията и практиката и се свеждат до: 1) незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице по специалния закон, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им и отмяната му по съответния ред; 2) причинена вреда (имуществена и/или неимуществена); 3) пряка причинно-следствена връзка между акта, действието/бездействието и причинената вреда. При липсата, на който и да е от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на Комисията по реда на ЗОДОВ.

Производството за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност е образувано на основание чл. 21, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във връзка е постъпило в ТД на КУИППД - Варна по компетентност уведомление от ТД на КУИППД гр. София с вх. № 2376 от 26.04.2011 г. за водено досъдебно производство № СЗ № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр. № СЗ-2/2009 г. по описа на СЗ ВКП гр. София, срещу С. П. М. и други лица по- чл. 321, ал. 1, във вр. е ал. 3 пр. 2 и пр. 3, във вр. е чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. с ал. 1 пр. 1 и пр. 2 от НК, във вр. чл. 244, ал. 1, вр. е ал. 2, вр. е чл. 243, ал. 2, т. 2 от НК /”който образува, ръководи и участва в престъпна група”/, извършено за периода 01.05.2007 г. до 18.05.2008 г.;чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, във вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 1, вр. с ал. 2, във вр. с чл. 26, ал.1, вр. е чл. 18, ал. 1 от НК,- чл. 244, ал. 1, пр. 3, вр. е ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. е чл. 20, ал. 2, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. В хода на производството е установено, че лицата С. П. М. и Н. С. М. са сключили с протокол от 05.08.2015 г. по НОХД № 245/2015 г. по описа на Специализиран наказателен съд, 6 състав - София споразумение, ползващо се със сила на осъдителна присъда за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, по чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и по чл. 244, ал. 1, пр. 3 и ал. 2, вр. чл. 243, ал.2, т. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т. 15 и т. 21 от ЗОПДИППД /отм./.С Решение № 32 от 06.02.2013 г. на Комисията е образувано производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност срещу С. П. М..С Решение № 351 от 30.10.2013 г. на Комисията е образувано производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност срещу Н. С. М..С Решение № 350 от 30.10.2013 г. във Варненски окръжен съд е внесено мотивирано искане за допускане на обезпечителни мерки на бъдещ иск на Комисията срещу С. П. М., Н. С. М., П. С.ов М., „М. и синове” ЕООД, „М. и син” ЕООД, „Т.” ООД и „П.” ЕООД.С Определение № 3375/06.11.2013 по гр. д. № 3278/2013 г. на Окръжен съд - Варна (ВОС) и е издадената въз основа на него Обезпечителна заповед от 07.11.2013 г. на ВОС са допуснати исканите обезпечителни срещу имущество на С. П. М. и Н. С. М..По искова молба

на КОНПИ е образувано гр. д. № 2606/2015 г. по описа а Окръжен съд - Варна (ВОС) за отнемане на незаконно придобито имущество на С. П. М. и Н. С. М..В хода на производството Комисията е входирала пред СИС при РС-Варна молба с вх.№ ТД04-1455/24.11.2015 г. във връзка с влязло в сила Определение № 3305/23.09.2015 г. за частично вдигане на наложените обезпечения. Поискана е частична отмяна на допуснатите с Определение № 3375 от 06.11.2013 г. по ч.гр.д. № 3278/2013 г. на Варненски окръжен съд обезпечения на бъдещ иск на КОНПИ, поради установен законен източник на средствата за придобиване на имуществото или липса на причинно - следствена връзка между извършеното престъпление и придобитото имущество.Стойността на обезпеченото имущество по първоначално наложеното обезпечение е 1 382 748,20 лв., а стойността на обезпеченото имущество след частичната отмяна на обезпечението е 690 965 лв.След частичната отмяна на обезпечението стойността на обезпеченото имущество е двойно по-ниска и следователно евентуалните негативни вреди върху ищците са със значително по-малък интензитет. Ищците са могли да се разпореждат с имуществото си, по отношение на което са вдигнати обезпеченията.Молбата за частична отмяна на обезпечението е внесена две години след налагането на първоначалното обезпечение.С Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. ВОС отхвърля мотивираното искане на КОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на С. П. М. и Н. С. М..Решението на ВОС е обжалвано от Комисията пред Варненския Апелативен съд (ВАпС). По жалбата е образувано в. гр. д. № 181/2018 г. С Решение № 76 от 19.06.2018 г. по в. гр. д. № 181/2018 г. въззивната инстанция обезсилва Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. на ВОС и прекратява производството по гр. д. № 2606/2015 г. на ВОС и в. гр. д. № 181/2018 г. на ВАпС.Въззивното решение е обжалвано от КОНПИ пред Върховния касационен съд (ВКС). По образуваното гр.д.№ 3733/2018 г. ВКС се произнесъл с Решение № 236/08.12.2020 г., с което е отменил Решение № 76 от 19.06.2018 г. по в. гр.д.№ 181/2018 г. на ВАпС и е върнал делото за разглеждане от друг състав на ВАпС.С Решение № 260055/06.04.2021 г. по в.гр.д № 527/2020 г. ВАпС е потвърдил Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. ВОС.Срещу горното

решение е подадена касационна жалба от КОНПИ.С Определение № 30/19.01.2022 г. по гр.д.№ 2291/2021 г. ВКС не е допуснал касационно обжалване на Решение № 260055/06.04.2021 г. по в.гр.д № 527/2020 г. на ВАпС. Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.Т.е., не е налице незаконосъобразен акт, отменен от съда, въз основа на който Комисията да носи отговорност по реда на ЗОДОВ. Наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие е елемент от фактическия състав на отговорността, а от друга страна е и абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска.При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав на чл. 2а от ЗОДОВ не може да се реализира отговорността на държавата по ЗОДОВ. Отговорността по ЗОДВПГ /ЗОДОВ/ е обективна. Липсва законова презумпция, че вредоносният резултат настъпва с осъществяване на незаконните действия/бездействия на органи на държавата и длъжностни лица, че настъпването на вредоносния резултат не трябва да се доказва или че се премества тежестта на доказване от страна на ищеца на ответника. А настъпването на този резултат е елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДВПГ/ЗОДОВ/. Не се ли установи по делото, чрез пълно и главно доказване, че в резултат на незаконните действия/бездействия на органи на държавата е настъпил твърдения вредоносен резултат, искът за обезщетение се отхвърля като неоснователен“ (Р-907-2008- III г.о ВКС).Съгласно чл. 2а от ЗОДОВ, наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие е елемент от фактическия състав на отговорността, а от друга страна е и абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на иска. Незаконосъобразно може да бъде само това действие на орган или длъжностно лице, което е извършено в противоречие с материалноправна или процесуалноправна норма. Относно бездействието - то е незаконосъобразно, когато е извършено в противоречие с нормативен акт, т.е. ко-гато е налице пасивно поведение в разрез с изискуемото от нормата активно такова. Бездействието е основание за отго-ворност, когато се изразява в неизпълнение на задължение, произтичащо от закона, подзаконов нормативен акт или пра-вилата и характера на дейността.Не е налице акт, действие или бездействие от страна на органите на Комисията, които да са в разрез

със закона и по-специално със ЗОПДИППД (отм.), по реда по който е образувано производство срещу ищеца, което е прекратено при наличие на законовите предпоставки по съответния ред. В исковата молба не се съдържат конкретни фактически доводи, подкрепени от съответни доказателства, които да обуславят активна процесуална легитимация на ищите. В исковата молба не са наведени никакви конкретни фактически доводи за причинени вреди като пряка и непосредствена последица от действията на Комисията. Налице са избирателно изброяване на данни. В нито един момент не е направен опит за обосноваване на причинна връзка между изброените производства. От гореизложеното се налага извод, че не е налице акт, действие или бездействие от страна на органите на Комисията, които да са в разрез със законодателната рамка и по специално със ЗОПДИППД (отм.), по реда на който е образувано производството срещу ищите С. М. и Н. М..

Предявеният от С. М. и Н. М. срещу КОНПИ иск за заплащане на сумите от по 250 000 лв., представяващи обезщетение за неимуществени вреди за периода от 06.11.2013г. до 19.01.2022г., е неоснователен и необоснован. Производството (в широк смисъл) по закона има няколко фази или етапа: проверка за установяване имущественото състояние на лицето, образуване на производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност, фаза по налагане на обезпечителни мерки и исков процес за отнемане на имущество, придобито от престъпна дейност. Самата проверка включва проучване на имущественото състояние на лицето, като конкретните параметри са разписани в закона и при нея не са проверявани факти и/или обстоятелства в нарушение на законовите разпоредби. Проверката се извършва, чрез изпращане на писмени запитвания до съответните институции или извършване на справки чрез системи за отдалечен достъп до информационни бази данни. И в двата случая от тези действия за лицето не могат да произтекат вреди, доколкото писмените запитвания са обект на служебна тайна, т.е. запитваната страна в рамките на своите компетентности е длъжна да я съблюдава. Следва да се има предвид, че на този етап проверката спрямо едно лице е изцяло документална, т.е. изводите, които се правят, са на база събрана

информация от съответните институции. В този смисъл заключенията, които се правят за получените от лицата приходи и направените разходи са документално обосновани и проверими. Несъстоятелни са твърденията на ищците, че извършената проверка е незаконосъобразна. При извършения анализ на имущественото им състояние е събрана възможната и достъпна информация за декларираните от лицата приходи (от подавани данъчни декларации, данни от НОИ и НАП, извлечения от банкови сметки) и е съпоставена с установените разходи на лицата (издръжка, придобиване на имоти, коли и др.). Проверката по закона като фаза от цялостното про-изводство се развива в рамките на структурата на комисията, резултатите от нея имат вътрешно служебен характер, не се огласяват и не стават достояние на трети лица или на ищците. Следователно в тази фаза действията на органите на комисията са законосъобразни, от тях не могат и не са произтекли вреди за ищците. Анализът на актовете и действията на КОНПИ показва, че във фазата, в рамките, на която се проверява имущественото състояние на лицата, дейността няма властнически характер, разбира се като възможност със свои актове Комисията и нейните органи чрез метода на власт и подчинение да въздействат едностранно в правната сфера на лицата. Нещо повече, трайната съдебна практика отрича административния характер на актовете на Комисията. ВАС е имал повод в Определение №15002/2014 г., IV отд. да приеме, че „Решението на КУИППД за внасяне на мотивирано искане в Софийски градски съд за допускане на обезпечение на бъдещи иски на Комисията чрез налагане на обезпечителни мерки по чл. 397 от ГПК, каквото е и оспореното пред административния съд с искане за обявяване на нищожността му, не представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК и не подлежи на оспорване по реда на АПК.“ Решението на Комисията не е самостоятелен акт, с който се създават задължения или непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси на отделни граждани. “. В аналогичен смисъл е и Определение № 14317/ 2012 г., VII о., постановено по повод обжалване на акт на Комисията: „Необходими признаци за властническия характер на волеизявлението е то едностранно да поражда права и задължения за трети лица, независимо от тяхната воля и неговата изпълняемост със

средствата на държавната принуда. Отсъствието на който и да е от очертаните в чл. 21 от АПК същностни белези, какъвто е настоящият случай, сочи на недопустимост на търсената по реда на съдебно административното производство защита “.

В исковата молба ищите твърдят, че е претърпели неимуществени вреди в резултат от наложените обезпечителни мерки по отношение на тяхно движимо и недвижимо имущество.

За да се докажат вреди в производство по ЗОДОВ, то следва да се установи незаконосъобразността на акта, действието или бездействието на държания орган (в случая Комисията) - т.е., ако те изобщо не са регламентирани в закона, или ако противоречат на материалноправни или процесуалноправни норми, което в случая не е налице. Незаконно може да бъде само това действие или бездействие, което нарушава забраняваща норма или разпоредба, задължаваща да бъде предприето определено поведение, като последица от сбъдването на някакъв фактически състав. Комисията е изпълнявала задължения, вменени ѝ със закон. В нито един момент нито Комисията, нито нейни органи са действали извън рамките на законовите разпоредби. Отговорността по ЗОДОВ е обективна. Липсва законова презумпция, че вредоносният резултат настъпва с осъществяване на незаконните действия/бездействия на органи на държавата и длъжностни лица, че настъпването на вредоносния резултат не трябва да се доказва или че се премества тежестта на доказване от страна на ищеца на ответника. А настъпването на този резултат е елемент от фактическия състав на отговорността по ЗОДОВ. Не се ли установи по делото чрез пълно и главно доказване, че в резултат на незаконните действия/бездействия на органи на държавата е настъпил твърдения вредоносен резултат искът за обезщетение по ЗОДОВ се отхвърля като неоснователен“ (Р-907-2008- III г.о ВКС). Проверката се извършва от органите на КПКОНПИ (към настоящия момент КОНПИ) и започва на основание уведомление от съда, прокуратурата или органите на досъдебното производство за влязла в сила присъда или привличане на лице в качество на обвиняем за престъпление, изчерпателно посочено в чл. 108 от ЗПКОНПИ (загл. изм.). Органите на Комисията действат в условия на обвързана компетентност - т.е. при наличие на уведомление, изходящо от

компетентен орган, те са длъжни за започнат проверка. В тази връзка единствената възможна незаконосъобразност е, ако органите не образуват проверка по годно уведомление или образуват такава по негодно уведомление или по текст от закона, който не е включен в разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗПКОНПИ (загл. изм.).

В настоящия случай е налице законосъобразна проверка по чл. 15, ал. 1 от ЗОГ1ДИППД (отм.) срещу С. М. и свързаните с него лица, сред които и Н. М.. Производството за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност е образувано на основание чл. 21, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във връзка с постъпило в ТД на КУИППД - Варна по компетентност уведомление от ТД на КУИППД гр. София с вх. № 2376 от 26.04.2011 г. за водено досъдебно производство № СЗ № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр. № СЗ-2/2009 г. по описа на СЗ ВКП гр. София, срещу С. П. М. и други лица /вкл. Н. С. М., които са привлечени в качеството на обвиняеми по досъдебно производство № СЗ - 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП. Уведомлението за групата лица, е изпратено от СЗ ВКП в ТД на КУИППД гр. София с писмо с вх. № 56/10.03.2011г. Срещу лицето има Постановление за привличане на обвиняем от 22.02.2011 г. на ВКП гр. София-СЗ по досъдебно производство № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр. № СЗ-2/2009 г., образувано на 07.11.2007 г. с постановление на ОП гр.Хасково, за извършени престъпления по:- чл. 321, ал. 1, във вр. с ал. 3 пр. 2 и пр. 3, във вр. с чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. с ал. 1, пр. 1 и пр. 2 от НК, във вр. чл. 244, ал. 1, вр. с ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2 от ПК;- чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, във вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 1, вр. с ал. 2, във вр. с чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК;чл. 244, ал. 1, пр. 3, вр. с ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. с чл. 20, ал. 2, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК;

След извършената проверка Комисията е направила обосновано предположение, че имуществото е придобито от престъпна дейност, доколкото не е установен законен източ-ник за първоначално придобитото процесно имущество.С Решение № 32 от 06.02.2013 г. на Комисията на основание чл. 13, ал. 1, т. 1 и чл. 15, ал. 3 от ЗОПДИППД (отм.) във вр. с § 5 от ЗОПДНПИ (отм.) е образувано производство за

установяване на имущество придобито от престъпна дейност, срещу С. М.. Съгласно Решение № 350 от 30.10.2013 г. на Комисията на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 и чл. 22, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във вр. с § 5 от ЗОПДНПИ (отм.) е внесено мотивирано искане във Варненския окръжен съд за налагане на обезпечителни мерки върху установеното имущество, собственост на С. М. и неговата съпруга Н. М..В конкретния случай процедурата, довела до налагане на обезпечителните мерки, е спазена при стриктно съблюдаване на законовите разпоредби. Налице са изискванията на специалния закон и ГПК, а именно: чл. 4, ал. 1, във вр. чл. 23 от ЗОПДИППД (отм.) и чл. 391 от ГПК. Съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.) комисията прави мотивирано искане до съответния окръжен съд, който преценява дали да допусне налагането на исканите обезпечителни мерки (чл. 23 от ЗОПДИППД), като искането на комисията в никакъв случай не е обвързващо за съда. Определението на окръжния съд, с което са наложени обезпечителните мерки, съгласно чл. 23, ал. 2 от ЗОПДИППД (отм.), подлежи на обжалване пред съответния апелативен съд. Следователно не могат да се приемат твърденията в ИМ, че са настъпили неимуществените вреди за ишците от незаконни действия на органите на комисията, след като поисканите от комисията обезпечителни мерки са били допуснати от съда. Отделно Определение №3375/06.11.2013 г. по гр.д. №3278/2013 г. на ВОС е преминало и през съдебен контрол в резултат от депозирана срещу него частна жалба от ишците по настоящото дело. В тази връзка следва да се има предвид, че с влязло в сила Определение № 3305/23.09.2015 г. по гр.д. № 2606/2015 г. по описа на ВОС окръжният съд е отменил Определение № 3375/06.11.2013 г. по гр.д. № 3278/2013 г. на ВОС в частта, с която са допуснати обезпечителни мерки както следва: дваде-сет и два запора върху дружествени дялове, вземания, леки автомобили и земеделска техника, както и четиридесет и шест възбрани върху земеделска земя.В нито един момент от началото на производството по закона до неговото приключване ишците не са били лишени от правната и фактическа възможност да ползват и управляват имуществото си, в това число и да получават гражданските плодове от него. Във всеки един момент от налагането на обезпечителните мерки (както първоначалното, така и след частичната им отмяна) ишците са

могли да използват обезпеченото си имущество - земеделски земи, автомобили и селскостопанска техника и др. Валидността, допустимостта и законосъобразността на решенията на Комисията са проверени от съда, който е допуснал обезпечителните мерки. Решенията на Комисията са приети за законосъобразни и не е налице материалноправното основание за предявения иск, свързано с незаконосъобразни актове, действие и/или бездействия от страна на Комисията. Не е налице незаконосъобразен акт или действие на Комисията, които да представляват материалноправната предпоставка от фактическия състав на отговорността по закона. Комисията е изпълнявала вменени ѝ със закон правомощия. КОНПИ няма право да преценява дали да образува проверка или не при получаването на годно уве-домление от Прокуратурата. Комисията няма право да преце-нява дали да образува или не производство при установяване на имущество, за което липсват законни доходи, и стойността на което имущество е оценена като значителна по смисъла на закона. Ето защо не е налице първата предпоставка от факти-ческия състав, а именно - незаконосъобразност на действията на КОНПИ. Както във всички останали хипотези по ЗОДОВ, законосъобразността на действията на държавата, респ., ней-ните органи, се преценява с оглед крайния резултат, т.е. след отмяната им. След като не се установява един от елементите на фактическия състав на чл. 2а от ЗОДОВ — незаконосъобраз-ност на действията на Комисията, то е безпредметно да се об-съждат останалите елементи от фактическия състав - дали са налице реално претърпени вреди от ищците и причинната връзка между тях и постановения съдебен акт. (В този смисъл решение по гр.дело № 53374/2018 г. на СРС.)

В тежест на ищците е да установят и докажат както, че са им причинени неимуществени вреди, така и че същите са в пряка причинна връзка с незаконосъобразни актове, действия или бездействия на Комисията. Съобразно изложената поста-новка за причинност, ищците трябва да докажат пълно и главно, че образуваното производство по реда на ЗОПДИППД (отм.) се явява пряка причинно - следствена връзка за твърдените неимуществени вреди. Нещо, което не само не се установява от исковата молба и приложенията към нея, но и се

опровергава. В депозираната искова молба има направени голословни твърдения, които не са подкрепени с доказателства, от които твърдяните факти се установяват. Приложените към исковата молба амбулаторни листи, епикризи и резултати от изследвания свидетелстват за здравословно състояние и заболявания, които не биха могли да бъдат категорично обвързани с предприетите действия по налагане на обезпечителни мерки върху имуществото на ищите и воденото гражданско дело срещу тях. По-скоро същите могат да бъдат обяснени като естествена и обективна последица, характерна и типична за възрастта на ищите или резултат на други фактори, като инфекциозни заболявания и т. н. Твърди се още, че ищите са изпитвали психически и морални страдания от действията на Комисията, като се твърди, че същите са свързани само с действията на Комисията, въпреки че в този период срещу ищите в настоящото производство е проведено наказателно преследване, приключило със сключено е протокол от 05.08.2015 г. по НОХД № 245/2015 г. по описа на Специализиран наказателен съд, 6 състав - София споразумение, ползващо се със сила на осъдителна присъда за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, по чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и по чл. 244, ал. 1, пр. 3 и ал. 2, вр. чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от НК. Следва да се отчете фактът, че „срамът, унижението, напрежението, стресът, притеснението и страхът“ представляват психически усещания, чиито първоизточник са неблагоприятни събития за лицето, а безспорно признаването на лицата за виновни в извършването на престъпления и осъществената държавна принуда засягат правата им в значително по-голяма степен от производството пред Комисията. В тази светлина може да се направи преценка, че законодателят е предвидил по НК и НПК много по-тежко въздействие в правната сфера на дееца и твърдените от ищите болки и страдания, ако изобщо са настъпили, са породени именно от наказателното преследване, а не от действията на Комисията. Осъществената наказателна принуда срещу С. М. и съпругата му, е от такова естество, че в значително по-голяма степен може да доведе до притеснения и тревоги, от проведеното производство за отнемане на незаконно

придобито имущество.

В исковата молба се посочва, че С. М. от 2014 г. страда от хипертония, която достигала на стойности на кръвното налягане до 180/100. От единичен преглед не може да се направи категоричния извод, че лицето страда от хипертония. Високото кръвно може да се дължи на моментни състояния, като няма доказателства, че и към настоящия момент лицето страда от високо кръвно налягане. На следващо място хипертонията може да се дължи на редица фактори като нездравословен начин на живот (прием на нездравословни храни, алкохол, тютюнопушене, заседнал начин на живот), фамилна обремененост. Относно честотата на хипертонията по средно статистически данни сред населението тя е 55%, спрямо 70% в Полша и 6% в Индия. Това е заболяване с голяма честота в развитите страни и в значителна степен определя болестността и смъртността на населението. Обусловена е от фактори като възраст, пол и раса. В медицинската практика хипертонията е определена като водещо социално значимо заболяване. Като „твърде неясно“ можем да се определи представеното с исковата молба доказателство за проведен „кардио стрес-тест“ на С. М.. В исковата молба се посочва, че тестът е установил, че „хипертоничното състояние на М., както и неговото задълбочаване се дължи на психична основа“. Не можем да се съгласим с това твърдение на ищците, тъй като поставената диагноза е трудна за разчитане. На следващо място няма как да бъдем сигурни, че прегледаният пациент е именно ищецът в настоящото производство. Като име в теста фигурира -С. П., на възраст 43 г., без друга идентификация. Видно от приложените с исковата молба епикризи за преглед при психиатър, на С. М. е предписано лекарството Amitriptylin. В листовката на този препарат е записано, че лекарството не трябва да се приема от лица със сърдечни проблеми. Това явно не е съобразено от лекуващият лекар на ищеца. В тази връзка не е изключено сърдечните проблеми на ищеца да са се задълбочили от приема на това лекарство. В исковата молба се твърди още, че „неблагоприятните и стресиращи последици от Ковид-19 още повече увредиха и вече увреденото физическо и психично здраве на М.“. По този начин ищецът сам признава, че са налице и други фактори за влошеното му състояние.

Още повече, че ограниченията и негативните последици от пандемията се отнасят за всички граждани, а не само за тези, на които са наложени обезпечителни мерки от КОНПИ. Представеното от ищеца доказателство - амбулаторен лист от 29.05.2018 г. от клиниката по хирургия към ВМА сочи диагноза „камъни на жлъчния мехур с друг холецистит“. В графа „обективно състояние на пациента“ е записано, че кръвното му налягане е на стойности 130/70. Посочените стойности са в рамките на нормалното и противоречат на твърденията в исковата молба, че лицето страда от хипертония. Още повече, по никакъв начин не може да бъде открита причинна връзка със заболяването „камъни на жлъчния мехур с друг холецистит“ с действията на Комисията. В медицинската практика е установено, че болестта се обуславя от повишеното съдържание на холестерол в жлъчката, което от своя страна е последица от: прекомерна консумация на храни с високи нива на холестерол (животински мазнини); чернодробна дисфункция, когато производството на жлъчни киселини намалява; наличието на затлъстяване, което се наблюдава при приблизително 2/3 от пациентите; наличие на други заболявания като захарен диабет, хемолитична анемия, чернодробна цироза, алергии, болест на Crohn и други автоимунни състояния. Следващото доказателство относно здравословното състояние на С. М. е копие от резултат от рентгенологично изследване от 19.04.2018 г., според което на ищеца е поставена диагнозата „начални коксартрозни промени“. Отново не е налице връзка между заболяването на ищеца и производството за отнемане на незаконно придобито имущество от КОНПИ, тъй като причините, поради които се развива коксартроза са много специфични. Съгласно утвърдената медицинска практика коксартрозата е хронично заболяване на опорно-двигателния апарат, като характерните изменения започват от хрущялите, като по-късно засягат костите и капсуло-връзковия апарат на ставата. Най-честата причина за възникване на коксартрозата е вродената дисплазия на тазобедрената става. Освен нея, като причини за появата могат да се включат и други:

- 1/ ревматоиден артрит - автоимунно заболяване, при което синовиалната мембрана е възпалена, задебелена, произвежда се твърде много ставна течност, уврежда се ставният хрущял, което води до болка

и скованост; 2/ остеоартрит - при това заболяване ставният хрущял покриващ костните краища е износен и костните повърхности се трият една в друга причинявайки болка и скованост; 3/ аваскуларна некроза (разстройство в кръвообращението на бедрената глава) след счупвания, изкълчвания, нарушен метаболизъм и др. Видно от изложеното е, че това заболяване не е причинено от стрес, както се твърди в исковата молба.

Относно Н. М. по никакъв начин не могат да бъдат свързани и негативните промени в здравословното ѝ състояние с действия или бездействия на КОНПИ. В исковата молба се посочва, че: „ Това (производството за отнемане на имущество) поражда голямо чувство на безпокойство в съпругата Н.... “, „Тези задълбочили с тревоги от пролетта на 2018 г. започват да влошават и без това крехкото ѝ здраве “.

Не си оспорва факта, че ищцата се е подложила на две операции, но заболяването ѝ няма причинна връзка със стрес, тревожност или др. Видно от доказателствата в исковата молба е, че след направени изследвания на 23.10.2018 г. в Геномен център България на ищцата са открити „рискови типове на HPV16 и HPV31“, което е довело до тежко изразена дисплазия на маточната шийка и налагало оперативно лечение за да се предотврати рак на матката. В медицинската практика е установено, че причината за появата на дисплазия е HPV. Инфекцията с човешки папиломавирус (HPV) е вирусна инфекция, която се предава по полов път чрез пряк контакт със заразено лице. Това е най-честата полово предавана инфекция в световен мащаб. Познати са над 100 различни типа (щама) на вируса, като 15-20 от тях са наречени "високорискови" и ако действат достатъчно дълго време, могат да причинят рак на шийката на матката и други карциноми в областта на гениталиите. Типове 16 и 18 са виновни за 70% от случаите на рак на шийката на матката. Вирусни типове, които са свързани с изключително висок риск от развитие на злокачествено заболяване са: 16, 18, 31, 33, 35, 39, 45, 51, 52, 56, 58, 59 и 66. От изложеното следва, че причината за оперативното лечение на ищцата е инфекциозно заболяване, като действията или бездействията на КОНПИ нямат никакво отношение към него. Липсват и доказателства относно твърдените в исковата молба „сърцебиене, тежест и боджежи в сърдечната област“ на Н. М.. Напротив,

приложените доказателства категорично опровергават тази теза. Видно от амбулаторен лист от 06.12.2018 г. обективното състояние на Н. М. е добро, кръвното ѝ е ниско, има нормален сърдечен ритъм и ясни тонове.

В исковата молба се твърди, че поради действията на КОНПИ ищците са пропуснали да реализират печалби в значителен размер. На първо място се твърди, че са загубили 100 000 евро от евентуалната продажба на имот във Варна, върху който е наложено обезпечение. Приложеният в тази насока предварителен договор от 11.10.2013г. е изготвен единствено за целите на настоящето производство, доколкото такъв не е представен в производството пред КОНПИ или пред съда. На следващо място в исковата молба се споменава за продажба на дружествени дялове на стойност 100 000 лв., но не са приложени доказателства, както и не е направено уточнение в тази връзка. С оглед на изложеното считаме, че не са представени доказателства във връзка с това твърдение. На последно място в исковата молба се посочва, че поради наложените обезпечения от КОНПИ е пропаднала договорената със значителни усилия сделка в размер на около 500 000 лв. за продажба на спиртни напитки от дружествата им за САЩ. В подкрепа на това твърдение не са приложени доказателства. Освен това противоречи на логиката хипотезата в която наложени обезпечения могат да попречат на реализирането на сделка за продажба на спиртни напитки, тъй като последните не са били обект на обезпечение.

В тежест на ищците е да установят и да докажат, както че са им причинени вреди, така и че те са в пряка причинна връзка с незаконосъобразни актове, действия или бездействия на Комисията. Съобразно изложената постановка за причин-ност това означава ищците да докажат пряко и главно, че образуваното производство се явява онова явление причина, което необходимо, адекватно и закономерно поражда явлението следствие - твърдените неимуществени вреди. Нещо, което от изложените по - горе твърдения не само не се установява, но и категорично се опровергава. Не са налице никакви незаконосъобразни действия на Комисията, които да доведат до твърдените вреди, още по малко до реализиране на отговорността ѝ по ЗОДОВ.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното:

Производството за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност е образувано на основание чл. 21, ал. 1 от ЗОПДИППД (отм.), във връзка е постъпило в ТД на КУИППД-Варна по компетентност уведомление от ТД на КУИППД-гр.София с вх. № 2376 от 26.04.2011 г. за водено досъдебно производство № СЗ № 2/2009 г. по описа на СЗ ВКП, пр.пр. № СЗ-2/2009 г. по описа на СЗ ВКП гр. София, срещу С. П. М. от гр.Търговище и други лица за престъпление по чл. 321, ал. 1, във вр. е ал. 3 пр. 2 и пр. 3, във вр. е чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. с ал. 1 пр. 1 и пр. 2 от НК, във вр. чл. 244, ал. 1, вр. е ал. 2, вр. е чл. 243, ал. 2, т. 2 от НК-”който образува, ръководи и участва в престъпна група”, извършено за периода 01.05.2007 г. до 18.05.2008 г.;чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, във вр. ал. 1, вр. чл. 20, ал. 1, вр. с ал. 2, във вр. с чл. 26, ал.1, вр. е чл. 18, ал. 1 от НК- чл. 244, ал. 1, пр. 3, вр. е ал. 2, вр. с чл. 243, ал. 2, т. 2, вр. с чл. 26, ал. 1, вр. е чл. 20, ал. 2, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. В хода на производството е установено, че лицата С. П. М. и Н. С. М. са сключили с протокол от 05.08.2015 г. по НОХД № 245/2015 г. по описа на Специализиран наказателен съд, 6 състав - София споразумение, ползващо се със сила на осъдителна присъда за извършени престъпления по чл. 321, ал. 3, пр. 2 и пр. 3, т. 1, вр. ал. 1 от НК, по чл. 234, ал. 2, т. 2 и т. 3, вр. ал. 1, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 3 от НК и по чл. 244, ал. 1, пр. 3 и ал. 2, вр. чл. 243, ал.2, т. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, попадащи в обхвата на чл. 3, ал.1, т. 15 и т. 21 от ЗОПДИППД /отм./.С Решение № 32 от 06.02.2013 г. на Комисията е образувано производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност срещу С. П. М. , а с Решение № 351 от 30.10.2013 г. на Комисията е образувано производство за установяване на имущество, придобито от престъпна дейност срещу Н. С. М..С Решение № 350/30.10.2013 г. във Варненски окръжен съд е внесено мотивирано искане за допускане на обезпечителни мерки на бъдещ иск на Комисията срещу С. П. М., Н. С.

М., П. С.ов М., „М. и синове” ЕООД-Търговище, „М. и син” ЕООД-Търговище, „Т.” ООД-Търговище и „П.” ЕООД.С Определение № 3375/06.11.2013 по гр. д. № 3278/2013 г. на Окръжен съд - Варна (ВОС) и издадената въз основа на него Обезпечителна заповед от 07.11.2013 г. на ВОС са допуснати исканите обезпечителни срещу имущество на С. П. М. и Н. С. М..По искова молба на КОН-ПИ е образувано гр. д. № 2606/2015 г. по описа а Окръжен съд - Варна (ВОС) за отнемане на незаконно придобито имущество на С. П. М. и Н. С. М. на обща стойност 928 739 лв.В хода на производството Комисията е входираща пред СИС при РС-Варна молба с вх.№ ТД04-1455/24.11.2015 г. във връзка с влязло в сила Определение № 3305/23.09.2015 г. за частично вдигане на наложените обезпечения. Поискана е частична отмяна на допуснатите с Определение №3375/06.11.2013 г. по ч.гр.д. № 3278/2013 г. на Варненски окръжен съд обезпечения на бъдещ иск на КОНПИ, поради установен законен източник на средствата за придобиване на имуществото или липса на причинно - следствена връзка между извършеното престъпление и придобитото имущество.Стойността на обезпеченото имущество по първоначално наложеното обезпечение е 1 382 748,20 лв., а стойността на обезпеченото имущество след частичната отмяна на обезпечението е 690 965 лв. С Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. ВОС отхвърля мотивираното искане на КОНПИ за отнемане на незаконно придобито имущество на С. П. М. и Н. С. М..Решението на ВОС, обжалвано от Комисията пред Варненския Апелативен съд (ВАпС). По жалбата е образувано в. гр. д. № 181/2018 г. С Решение № 76 от 19.06.2018 г. по в. гр. д. № 181/2018 г. въззивната инстанция обезсилва Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. на ВОС и прекратява производството по гр. д. № 2606/2015 г. на ВОС и в. гр. д. № 181/2018 г. на ВАпС.Въззивното решение е обжалвано от КОНПИ пред Върховния касационен съд (ВКС). По образуваното гр.д. № 3733/2018 г. ВКС се е произнесъл с Решение № 236/08.12.2020 г., с което е отменил Решение № 76 от 19.06.2018 г. по в. гр. д.№ 181/2018 г. на ВАпС и е върнал делото за разглеждане от друг състав на ВАпС.С Решение № 260055/06.04.2021 г. по в.гр.д № 527/2020 г. ВАпС е потвърдил Решение № 273/19.02.2018 г. по гр. д. № 2606/2015 г. ВОС.Срещу горното решение е подадена касационна жалба от

КОНПИ.С Определение № 30/19.01.2022 г. по гр.д.№ 2291/2021 г. ВКС не е допуснал касационно обжалване на Решение № 260055/ 06.04.2021 г. по в.гр.д № 527/2020 г. на ВАпС, който съдебен акт е окончателен и не подлежи на обжалване

С оглед разпоредбата на чл.2а от ЗОДОВ, държавата отговаря за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на органите и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им.

Отговорността е от обективен характер и се ангажира във всички случаи на посоченото поведение, когато искът за отнемане на имущество е отхвърлен, независимо от обстоятелствата дали при започване на проверката фактическата обстановка е сочала на необходимост от провеждането ѝ, както и дали всички действия на Комисията са извършени в съответствие с нормативната уредба.

Предвид разпоредбата на чл.4 от ЗОДОВ, необходимо е претърпените от ищеца вреди да са пряка и непосредствена последица от увреждането, като следва да се преценят характера на производството, осъществените процесуални мерки, продължителността на административното и съдебното производство, данните за личността на ответниците по иска за отнемане, с оглед доколко предявената претенция се е отразила негативно на физическото им здраве, психиката им, на контактите и социалния им живот, на положението им в обществото, работата, възможностите за професионални изяви и развитие в служебен план, както и всички други обстоятелства, имащи отношение към претърпените морални страдания, съобразно конкретиката на случая, като обезщетението се определя глобално, съобразно общия критерий за справедливост-чл.52 от ЗЗД-т.11 от Тълкувателно решение №3/22.04.2004г. по т.д.№3/ 2004г. на ОСГК на ВКС.

Съгласно разясненията в решение №166/18.10.2016г. по гр.д. №1642/2016г. на ВКС, III г.о.(така и определение №661/01.10.2020г. по гр.д.№161/2020г. на ВКС, III г.о., „Предявяването на иск по чл. 28 от

ЗОДПИПД (отм.) от Комисията е действие при или по повод на изпълнение на правомощията ѝ. Отхвърлянето на същия като неоснователен с влязло в сила съдебно решение, означава че със сила на присъдено нещо е установено, че лицето, което е осъдено за престъпление, посочено в закона, няма придобито имущество, в резултат на осъществената престъпна дейност, за която е осъдено. Направеното от Комисията предположение в обратния смисъл, което е послужило като основание за започване и водене на производството по чл. 28 от ЗОДПИПД (отм.) се явява неоснователно и като такова е незаконосъобразно действие по смисъла на чл. 2а ЗОДОВ. Съответно-всички причинени на посоченото лице вреди, които са в резултат на воденото производство, подлежат на обезщетение. Доколкото се касае за отговорност по реда на ЗОДОВ, при определяне на размера на дължимото обезщетение, намират приложение общите постановки, развити в т.11 от ТР № 3 от 22.04.2005 г. по т. д. № 3/2004 г. на ОСГК, съгласно които обезщетението се определя глобално, като се вземат се предвид всички релевантни обстоятелства, преценени с оглед общия критерий за справедливост по чл. 52 ЗЗД, в смисъла разяснен с т. II от ППВС № 4/23.12.1968 г. Всеки случай е индивидуален и относимите към всеки случай обстоятелства са специфични, поради което съдът дължи конкретна преценка. Доколкото принципът на справедливост изисква в най-пълна степен да бъдат обезщетени всички претърпени вреди, при определяне на размера на обезщетението по чл. 2а ЗОДОВ, следва да се съобразят освен релевантните за всяко увреждане обстоятелства: предмет, продължителност и интензитет на проведеното производство, разгласяване на данни в медиите от същото, конкретен начин на засягане на честта и доброто име на проверяваното лице в обществото, съобразно неговата възраст, обществено и социално положение, отражение на производството върху здравето /физическо и психическо/ на лицето, засягане на взаимоотношенията в семейството, последици за професионалната реализация, още и всички специфични обстоятелства, произтичащи от характера и особеностите на производство по ЗОДПИПД (отм.) В тази връзка, следва да се отчита, че за разлика от наказателното производство, където действа презумцията за невинност и цялата доказателствена тежест се носи от

прокуратурата, в производството по ЗОПДИППД (отм.) - проверяваното лице следва да установява всички твърдени от него обстоятелства, от които черпи права - например: законен източник за придобиване на имуществото, стойност на имуществото, направени разходи, наличие на сключени договори за заем, за дарение на парични средства от родители или от други лица, да оборва презумцията за принос на съпруга при придобиване на имуществото, а когато не е установен законен източник за придобиване на имуществото и липса на връзка между престъпната дейност и доходите. Предмет на производството е имуществото, с което проверяваният е разполагал в началото и края на изследвания период /който обикновено е 25 години/, увеличението на имуществото през същия период от законни източници (трудова дейност, частно предприемачество, наследяване, сделки и пр.), направените през това време разходи и възникналите задължения / реш. № 133 от 13.12.2012 г. по конст. д. № 6/2012 г. на Конституционния съд/. При това Комисията не се ограничава до проверка само на имуществото, правното основание за придобиването му, неговата стойност и трансформация, доходите на проверяваното лице, съответно разходите му, но проверява и всички други обстоятелствата, които имат значение за изясняване на произхода на имуществото и начина на придобиването му. Следователно - обхватът на подлежащите на изследване обстоятелства е огромен и няма как да не се съобрази, че особеностите, предмета и правилата за доказване в производството по ЗОПДИППД (отм.) изискват много по-големи процесуални лични усилия, време и ресурси при организирането на защитата от страна на проверяваното лице, в сравнение с тези в наказателното производство.

Освен това производството по ЗОПДИППД (отм.) засяга с по-голям интензитет и в по-голям обем правото на труд и правото на частна собственост, които пряко засягат свободата на личността. Доколкото започва с налагане на обезпечителни мерки - възбрани и запови върху цялото имущество на проверяваното лице, по време на висящността му, проверяваното лице за продължителен период от време е в невъзможност да се ползва от притежаваните средства, да води спокоен начин на живот и да обезпечава своите и на близките си нужди. В тази връзка - релевантно при определяне на размера на дължимото

обезщетение е и обстоятелството как воденото производство се е отразило /е променило/ начина на живот на проверяваното лице. Размерът на обезщетението за неимуществени вреди по чл. 2а ЗОДОВ, причинени от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на органи и длъжностни лица по ЗОПДИППД (отм.) се определя след като се посочат всички обстоятелства, обосноваващи причинна връзка между воденото производство и причинените вреди, индивидуализират се конкретните вреди и си прецени тяхното отражение върху личността на пострадалия, изясни се стойността, която засегнатите неимуществени блага са имали за своя притежател, при съобразяване на обществения критерий за справедливост, определен по вътрешното убеждение на съда.

В конкретния случай, ишците в настоящото производство и ответници в производството по отнемане на имущество С. П. М. и Н. С. М. са съпрузи с 5-членно семейство през проверявания от Комисията период, които упражняват търговска дейност, осъществявана от първия в качеството му на управител и собственик на капитала на „М. и синове“ЕООД-Търговище, „М. и син“ЕООД-гр.Търговище и „Т.“ООД-гр.Търговище-също ответници в производството по конфискационния закон, а съпругата-в качеството ѝ на едноличен търговец.Съгласно показанията на св.П.Ш.-познат на ищеца и негов търговски партньор, св.И.И.-роднина и счетоводител на ищеца, както и показанията на св.М.Н., дългогодишен приятел на ишците, след образуване на наказателното и най-вече административното производство срещу тях, настъпила негативна промяна в живота на ишците, свързана както с емоционално психическото им състояние-стрес, притеснения и безпокойства, физическото им състояние-влошаване на здравословното състояние и на двамата, като ищецът получил редица заболявания и имал нужда от психиатрична помощ, а съпругата претърпяла хирургически операции, предвид диагноза за предраково състояние.Посоченото състояние се подсилвало и от невъзможността да осъществяват нормално търговската си дейност, която била източник на 80 % от приходите им, предвид наложените запори и възбрани, включая невъзможността да изпълнят вече сключени договори, както и накърнената репутация и загубено доверие пред местни и

чуждестранни бизнес-партньори, довело до отказ за сключване на търговски контракти от страна на последните. Възникнало и напрежение между двамата съпрузи, в резултат на които влошени отношения съпругата се преместила да живее в гр. Варна. Съгласно показанията на св. И. Т., лекар-психиатър, от 31.05. 2022г. същият е лекувал ищеца от т.нар. „тежък депресивен епизод“, което е obsесивно състояние, характеризиращо се с подтиснато настроение, загуба на апетит, нарушение в съня и натрапливи мисли, в резултат на негативни изживявания и изявена симптоматика от 4-5 месеца.

В подкрепа на свидетелските показания е и приложената медицинска документация-амбулаторни листи, епикризи, резултати от изследвания и др. относно здравословното състояние на ищите през посочения период, съгласно която ищецът е развил хипертония, получил психично разстройство, заболял от „Ковид-19“, камъни в жлъчката и получил ставни проблеми с коксартрозни промени, а ищцата била диагностицирана с дисплазия на маточната шийка и претърпяла две хирургични операции.

Действително, посоченото здравословно физическо и психическо състояние на ищите не е установено да е пряк резултат именно от действията на Комисията, тъй като може да се дължи на множество фактори от най-различно естество, а част от заболяванията-инфекциозни и ставни, по своя характер не могат да обусловят подобен извод, но несъмнено тези здравословни проблеми са мултиплицирали в значителна степен ефекта на неблагоприятните им изживявания, както и са възпрепятствали по-безпроблемното и по-краткото във времеви план възстановяване на доброто им здраве. В тази насока, спрямо ищите е проведено и наказателно производство, също с отрицателно въздействие върху психическото и физическото им здраве, което не може да се отграничи от въздействието на административното производство, но правомерната наказателна репресия е приключила на 05.08.2015г. и след този период действията по ангажиране на наказателната им отговорност следва да бъдат игнорирани.

Следва да се сподели и тезата на ответника за липса на пряка причинно-следствена връзка между действията на Комисията и

пропуснатите имуществени ползи на ищеца от неключени договори с трети лица, поради наложените обезпечителни мерки и накърнена търговска репутация. Дори и това да се приеме за теоретично възможно, причинно-следствената верига на неговата икономическа дейност включва в обхвата си толкова много обстоятелства от обективен и субективен характер, като например-конкретна пазарна среда и дори подходящи природни условия, както и умения за правилна организация, управление и контрол на бизнес-начинанията от страна на ищеца, при които липсата на един съществен елемент би игнорираше сигурността и неотменността на настъпване на съответното доходоносно събитие. Тези обстоятелства включват и стриктно изпълнение на всички задължения по договорите, условията за финансиране, точното и своевременно обслужване на банкови кредити, коректни търговски отношения с останалите контрахенти, плащане на данъци, такси и други парични задължения към държавата. Последният, обаче, не претендира обезщетение за имуществени вреди, а несъмнено наложените на ищеца ограничения са довели до възпрепятстване на търговската му дейност, осъществяването на икономическите му планове и намерения, последица от което неблагоприятното отражение на емоционално-психическото му състояние.

Тези обстоятелства, наред с останалите правнорелевантни факти-продължителността на негативните изживявания на ищите-над осем години, тежестта на ограничителните мерки-запори на значителни по размер суми, множество моторни превозни средства-товарни и леки автомобили, дружествени дялове, многобройни недвижими имоти-жилищни, стопански и земеделска земя, на висока стойност-1 382 748.20 лв., а след частичната отмяна на обезпечението на 23.09.2015г.- 690 965 лв., значителните процесуални усилия, време и ресурси по проведените административно и съдебно производство-на три инстанции, както и социалния и обществен статус на ищите-живеещи в неголямо населено място, където проблемите могат да станат бързо достояние на съответния кръг от приятели, близки и бизнес-партньори, обуславят извод, че усещанията на ищите за несправедливост, виновност, уронване на доброто им име, пренебрежение и опасения от изолация, непозволяващо им да се

включат пълноценно в социалния и икономически живот, са неблагоприятни изживявания в пряка причинна връзка с образуването и проведено производство по отнемане на имущество, отразило се негативно на физическото им здраве, психиката, контактите, личния и социалния им живот, положението им в обществото, работата, възможностите за професионални изяви и развитие в търговската им дейност, т.е. предявените иски за неимуществени вреди по чл.2а от ЗОДОВ са доказани по основание. При отчитане на посочените обстоятелства, касаещи степента и характера на увреждането на емоционално-психическата сфера и здравословното състояние на ищите, то изводът е за наличие на трайни увреждания и влошаване на качеството на живот на същите. Съобразно интензитета на негативните последици и изискванията за справедливост по чл.52 от ЗЗД, следващите се обезщетения за претърпените от тях неимуществени вреди следва да бъдат определени на сумата 60 000 лв. за ищеца и 30 000 лв. за ищцата, до които размери предявените иски по чл.2а от ЗОДОВ за причинени морални вреди следва да бъдат уважени, като в останалата част до пълния им размер от по 250 000 лв. следва да бъдат отхвърлени, като неоснователни.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски в общ размер на 604 лв., определени съразмерно на уважената част от претенцията, на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ, а ищите-на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 410 лв. от първия и 475 лв. от втория, съразмерно на отхвърлената част от претенциите.

Въз основа на изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника Държавата, чрез КПК/КОНПИ/КПКОПНИ/КУИППД -гр.София да заплати на ищеца С. П. М. от гр.Търговище, ул.“С.К.“№10, ап.3, ЕГН:***** сумата 60 000 лв. (шестдесет хиляди лева, а на ищцата Н. С. М. от гр.Варна, бул.“К.Б. I“ №121, вх.В, ет.4, ЕГН:*****- сумата 30 000 лв. (тридесет хиляди лева), представляващи обезщетение по чл.2а от ЗОДОВ за неимуществени вреди за

периода 06.11.2013г.-19.01.2022г., изразяващи се в негативни физически и психически изживявания, в резултат на незаконосъобразни актове и действия на органите, и на длъжностните лица по Закона за противодействие на корупцията, извършени при или по повод изпълнение на правомощията или службата им по образуването и водено срещу тях в лично качество и в качеството им на собственици на дялове от капитала на „М. и синове“ЕООД-Търговище, ЕИК *****, представлявано от С. М., „М. и син“ЕООД-гр.Търговище, ЕИК *****, представлявано от С. М. и „Т.“ООД-гр.Търговище, ЕИК *****, представлявано от С. М., която претенция за отнемане на имущество е окончателно отхвърлена като неоснователна с определение №30/19.01.2022 г., постановено по гр.д.№ 2291/2021г. Върховния касационен съд на Република България, **на осн.чл.2а във вр.с чл.4 от ЗОДОВ**, като

ОТХВЪРЛЯ предявените иски по чл.2а от ЗОДОВ за обезвреда на неимуществени вреди в останалата част до пълния им размер от по 250 000 лв. за всеки един от ищите, като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА ответника Държавата, чрез КПК/КОНПИ/КПКОПНИ/КУИППД-гр.София да заплати на ищеца С. П. М. от гр.Търговище, ул.“С.К.“№10, ап.3, ЕГН:***** направените по делото разноси в размер на 1 200 лв., а на ищцата Н. С. М. от гр.Варна, бул.“К.Б. I“ №121, вх.В, ет.4, ЕГН:***** направените по делото разноси в размер на 600 лв., определени съразмерно на уважената част от претенциите, **на осн.чл.10, ал.3 от ЗОДОВ**.

ОСЪЖДА ищеца С. П. М. от гр.Търговище, ул.“С.К.“№10, ап.3, ЕГН:***** да заплати на ответника Държавата, чрез КПК/КОНПИ/КПКОПНИ/КУИППД-гр.София юрисконсултско възнаграждение в размер на 410 лв., а ищцата Н. С. М. от гр.Варна, бул.“К.Б. I“ №121, вх.В, ет.4, ЕГН:***** да заплати на ответника Държавата, чрез КПК/КОНПИ/КПКОПНИ/КУИППД -гр.София-юрискон-султско възнаграждение в размер на 475 лв., определени върху отхвърлената част на исковите по чл.2а от ЗОДОВ, **на осн.чл.10, ал.4 от ЗОДОВ**.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Апелативен съд-Варна в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____